

va förglömda, hälst och förenämligast nu, då H. M:t genom sorg är aldeles förgäten af världen.

När Hr Capitainen fått sina saker hit, och resan någon dag sker till *Upsala*, anhåller jag ödmjukt, att Hr Capitainen täcktes skicka någon gosse expresse ut till mig, då jag den samma skall contentera; äller ock säja till *Academiæ Trägårdsmästaren*, att han på stunden rapporterar mig genom en *Trägårdsdrängs* utskickande, då jag straxt skall komma in; ty jag bor allenast 1 mil från *Upsala* i *Danmarks* Sockn.

Jag begråter den hederlige och fromme Generalen *TULBAGHS* frånfälle, som varit ibland alla *Holländare* den resonablaste jag känt. Det fögnar mig, att jag kunnat upresa hans äreminne [med ett nytt Örtgenus, kalladt *Tulbaghia*, se *Mant. Plant. Alt. p. 148 et 223*], på det åtminstone alla *Botanici* skola hogkomma honom i alla tider.

Jag längtar äfter den dagen, då Hr Capitainen får sina saker hit och jag får upvachta min vördade Gynnare i *Upsala*, som alltid har hugnat och fögnat mig med något nytt, så ofta Hr Capitainen lyckeligen återkommit från *Ostindien*, och hoppas nu äfven få hämta de smulor, som falla af den rika Herrens bord.

Med mycken vördnad framhärdar jag att vara till mitt sista

Wälb. Hr Capitainens

Upsala 1771.
d. 28 Junii.

ödmjukt tjänare
Carl Linné.